

[Sigsgaard.]

en meget stor sum, og det er jo vittelig et alvorligt problem. Men jeg er bare ikke sikker på, at man her går vidt nok. I stedet for bestemmelsen om, at pantelån ikke må løbe mere end 20 år — og den bestemmelse forekommer jo ud fra dagens situation en smule overflødig — kunne man fastsætte en bestemmelse om, at afdraget skulle være så stort, at hele gælden var afdraget til forfaldstid. Ideen i at fastsætte kurstabet, når der i praksis altid handles inklusive kurstab, er mig en smule uklar, men den kan måske blive afklaret enten her i dag eller under udvalgsbehandlingen.

Derimod er der andre ændringer, der trænger sig på, og som jeg håber man kan tage op under udvalgsbehandlingen. En mindre ting er, at jeg synes, der bør lægges et loft over ejerskifteafdragene, som tit er ganske store; men først og fremmest bør låntagerne beskyttes langt bedre, end tilfældet er i dag. I Danmark er lovgivningen først og fremmest på kreditors side, i Sverige er den i højere grad på debtors side. I Danmark skal debitor rykke ud med hele restlånet, hvis han bare én gang glemmer at betale afdrag i tide, han har kun 7 dage at løbe på, og sådanne forglemmelser forekommer ganske tit og bringer folk i yderst desperate økonomiske situationer. I Sverige er det sådan, at kreditor kun kan forlange restbeløbet, hvis afdragene ikke er betalt 14 dage efter forfaldsdagen, og hvis de for sent betalte afdrag i alt udgør mindst $\frac{1}{10}$ af den oprindelige lånesum. Det vil altså sige, at der er langt, jeg ved ikke, om man kan sige lempeligere vilkår for låntagerne i Sverige, langt større sikkerhed imod den udnyttelse, som de tit bliver genstand for her i Danmark, og jeg vil gerne henstille, at man under udvalgsbehandlingen tager dette spørgsmål op, ser på de svenske regler og eventuelt overfører dem helt eller delvis til danske forhold.

Må jeg til slut sige, at hvis ikke udvalgsbehandlingen bringer forbedringer i lovforslaget på det punkt, vil fordelene ved at få

det gennemført være til at overskue. Vi er altså velvilligt indstillet over for lovforslaget, men finder, at det er for begrænset; derfor har jeg villet pege på ting, man kunne tage op og supplere det med.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ivar Nørgaard): Jeg vil gerne takke for den modtagelse, vore lovforslag har fået her i dag. Den kan, synes jeg, betegnes som præget af velvilje og sympati fra alle sider, men denne velvilje og sympati er måske så voldsom, at man kan blive noget betænkelig, for man må også passe på, at det hele ikke bliver begravet i velvilje og sympati. Der er enkelte bemærkninger fra ordførerne, som kan skabe en vis ængstelse hos mig for, at man kan komme til at begrave det, om ikke andet så i udvalget, for jeg forstod, at flere af ordførerne ønskede, at vi først skulle have resultaterne fra alle de udvalg og kommissioner, der i øjeblikket arbejder med dette og beslægtede problemer. Vi har i dag fået at vide, hvad der selvfølgelig er tilfredsstillende, at ågerudvalget bliver færdigt i begyndelsen af det nye år, men jeg forstod på flere af ordførerne, bl. a. hr. Juul-Madsen og hr. Jens Frandsen, at man ønskede, at også det udvalg, som økonomiministeren har nedsat til at beskæftige sig med gældsætningsproblemer i al almindelighed, skal have tilendbragt sit arbejde. Nu er jo det udvalg, som det også rigtigt er blevet sagt, et resultat af en enig henstilling fra realkreditudvalget, som sluttede sit arbejde i juni måned, og det tog økonomiministeren omkring 4 måneder at imødekomme ønsket om nedsættelse af dette udvalg. Det er altså ikke så forfærdelig længe siden, udvalget blev nedsat, og jeg ved ikke engang, om det har påbegyndt sit arbejde, men jeg synes nok, at det kunne være af interesse for den drøftelse, vi har i dag, at få en tilkendegivelse fra økonomiministeren om, hvornår dette udvalg forventes at have afsluttet sit arbejde. For hvis der tidsmæssigt er en væsentlig afstand mellem afslutningen af arbejdet i ågerudvalget og i det udvalg, der just er nedsat, så ville jeg